

Motion till riksdagen

1989/90:Ub719

av Karin Söder m.fl. (c, fp)

Musiklärarlinjen vid musikhögskolorna

Vid våra musikhögskolor pågår en livaktiv verksamhet, där nya idéer, gammalt och nytt värderas, prövas och visioner skapas.

För vår kultur spelar musikhögskolorna en ovärderlig roll. Där utvecklas det konstnärliga och pedagogiska kunnandet till fromma för både unga och gamla med intresse för musik i vårt land.

Musikhögskolorna har därtill en stor uppgift att stimulera till ett ökat intresse för kvalitativt högtstående musik.

Musikhögskolornas forskning, utbildning och utvecklingsarbete har också haft en avgörande betydelse för möjligheterna att hävda svensk musik och musikalisk verksamhet internationellt.

Förväntningarna på våra musikhögskolor är högt ställda, på grund av de utmärkta prestationer som vi vant oss vid från detta håll.

Musikhögskolorna måste för att fortsättningsvis kunna hävda sig med hög kvalitet kunna ta modern teknik i anspråk. Detta innebär behov av investeringar för att ge möjlighet till att kunna använda datorer för text, bild och ljud i den kreativa utvecklingen. Samtidigt är det naturligtvis lika nödvändigt att de traditionella instrumenten håller en hög standard och att förnyelse och underhåll ges ekonomiska förutsättningar.

Vid musikhögskolorna utbildas på musiklärarlinjerna pedagoger till grundskolan, folkhögskolor, studieförbund, kommunala musikskolor mm. Deras insatser är av mycket stort värde för bredden av den musikaliska utbildningen liksom för samarbetet mellan amatörer och professionella musiker. För våra barn och ungdomar är denna verksamhet av ovärderlig betydelse för deras utveckling och för möjligheterna att ta till vara inneboende talanger och behov. Musiklärare verkar också i kyrkor, på teatrar och konsertsalar. De är en omistlig del av kulturlivet i vårt samhälle, både för individen och för musikutövande grupper.

Musiklärarutbildningen är attraktiv. Varje år söker till denna många gånger fler än antalet platser. De antagna är därför mycket väl kvalificerade för den utbildning de valt.

Under 80-talet har det ägt rum en nedrustning av resurserna till musiklärarutbildningen. Som exempel kan nämnas de ekonomiska förutsättningarna för Stockholms Musikhögskola. Denna erhöll år 1977 34.500 kr per utbildningsplats på musiklärarlinjen. För 1990 är anslaget 67.900 kr, vilket skulle varit 88.800 kr om man följt KPI. Detta innebär en sammanlagd brist

på 4.263.000 kr för kommande budgetår. Därtill kommer att man längre inte har extra anslag för improvisations- folkmusik- och körpedagoger. Nu måste det ordinarie anslaget tas i anspråk för dessa verksamheter. Detta sänker percapita-anslaget ytterligare.

De minskade anslagen har lett till, att det blivit allt svårare att upprätthålla den kvalitetsnivå, som föreskrevs i Omusreformen. Med stora ansträngningar och ett uppoffrande och energiskt arbete från lärares och elevers sida har detta hittills varit möjligt. Dock har det betydligt instrumenten inte kunnat förnyas och underhållas på ett i längden tillfredsställande sätt. Den ovan nämnda moderniseringen med tillgång till ny teknik har inte kunnat tillgodoseas.

I årets budgetproposition har en viss uppräkningsäkt rum, som bl a täcker ett underskott från föregående år. Det är dock inte fråga om en reell upprustning.

Inför kommande budgetarbete är det nödvändigt, att en grundlig genomgång äger rum av de behov av musklärare som finns i landet och att intagningen anpassas till detta. Med detta som bakgrund bör en plan framläggas för riksdagen, där de långsiktiga behoven av musklärare framgår. Av planen skall också framgå vilka ekonomiska förutsättningar, som är nödvändiga för att en kvalitativt hög nivå skall kunna upprätthållas i utbildningen och vilka investeringar i instrument, teknisk utrustning och lokaler som erfordras. Vidare bör också en genomlysning göras av de tjänster på olika nivåer som behövs, för att musikhögskolorna för lärare även fortsättningsvis skall vara en attraktiv arbetsplats.

En plan av detta slag med åtföljande förslag till anslag skulle bli ett positivt gensvar på det stora musikintresse de unga visar.

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en plan beträffande musklärarutbildningens utveckling och ekonomiska förutsättningar i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 25 januari 1990

Karin Söder (c)

Stina Eliasson (c)

Jan-Erik Wikström (fp)